

MEI '77

TONZENTKRANT

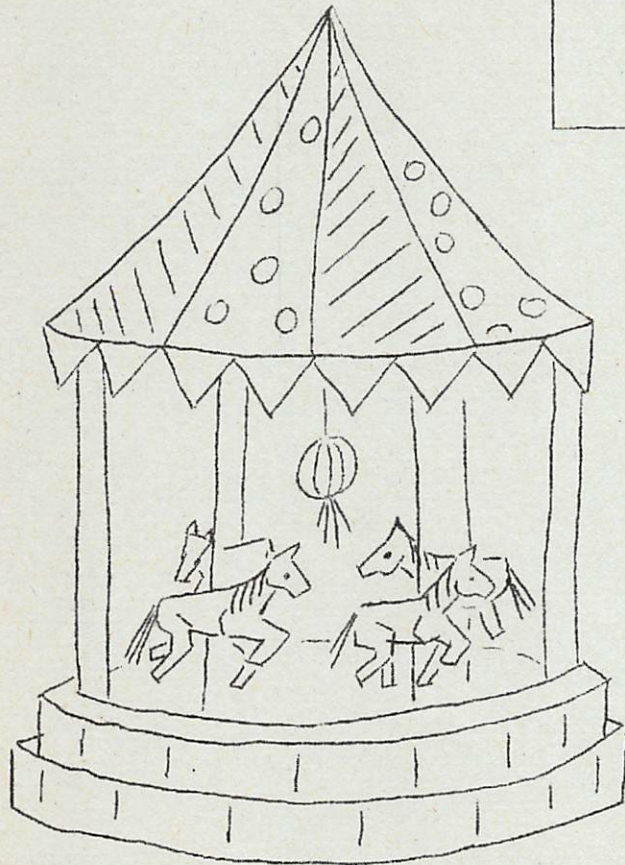
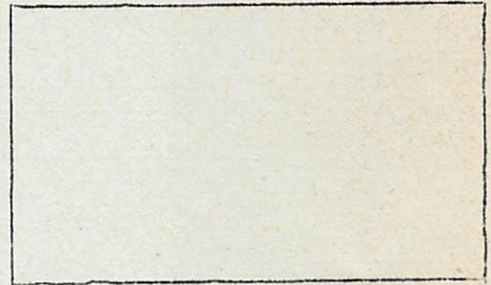
Jeugdhuis TONZENT v.z.w.

Hutstraat 22

3090 KAMPENHOUT

jaargang 1

Nr. 5 - Mei

Verantwoordelijke uitgever: Denise Vandereet, Aarschotsebaan 85,
3090 Kampenhout

FF' 13M

Handwritten text, possibly a title or header, which is very faint and difficult to decipher.

1. RECHTZETTING

In het vorige nummer stond te lezen dat er in Kampenhout slechts 1 vereniging met een tijdschrift bestond, nl. Tonzent zelf. Dat kan je pas zeggen als je 'Chiroscoop' vergeet, dus mag je het niet zeggen, want dit blad is te belangrijk.

Toch valt er over deze 'Chiroscoop' meer te zeggen dan dat hij belangrijk is. De redactie van deze krant schijnt een zwak te hebben voor Engels. In dit blaadje vond je uitdrukkingen als "alleen voor chiro-freaks" en "inside joke". Ook vond je een tekst van Bert De Coninck/Jean Rousseau. Zulke dingen zijn spijtig, want een krant als deze is er toch in de eerste plaats voor het chirolid, en de meeste zijn 'vrij jong'.

Besluit: dit boekje is een zeer positief initiatief en het lukt vrij behoorlijk. Men moet alleen maar proberen wat meer te schrijven in de taal van het kind, en dat is geen Engels of een stuk poëzie. Volgende keer nog beter, ook al was het goed.

Mark.

Rosemary's baby in Relst.

Deze voorlaatste film in de reeks was wat ongewoner als de andere.

Het meest aangrijpende moment zit volgens mij in het einde van de film: Rosemary komt te weten dat haar kind een duivelskind is, maar ondanks dat gaat ze hem wiegen. Het deed me denken aan een gedicht dat ik ooit gelezen heb. Het was een gedicht over een jongen die een bandietenleven leidt. Op een bepaald moment hakt hij het hoofd van zijn moeder af en loopt met het hoofd weg. Onderweg valt hij en wanneer hij wil rechtstaan, zegt het hoofd: "Heb je je bezeerd, jongen?" Als je begrijpt wat ik bedoel.

Mark.

2. ZONDAG 15 MEI - 20.00 uur - in JEUGDHUIS TONZENT

16 mm Filmclub presenteert :

=====

=====	THE RAGING MOON	=====
=====		=====

(Bryan Forbes)

Engels psychologisch drama (1970)

Gebaseerd op de roman van Peter Marshall, vertelt Forbes in zijn film de tegelijkertijd tragische en toch bemoedigende geschiedenis van 2 jonge mensen, beiden verlamd en in een speciale inrichting vertoevend, wier wederzijdse liefde hen uit het beklemmende geestelijke isolement bevrijdt, hen opnieuw een doel in het leven geeft - doel dat de "anderen" hen wel met mooi woorden trachten aan te praten, maar dat ieder mens tenslotte voor zichzelf moet waarmaken.

De regisseur heeft uitstekend kunnen vermijden dat dergelijke thematiek aanleiding gaf tot tranerige melodramatiek, goedkope effecten en zelfmedelijden.

De film is diepmenselijk, aangrijpend en verrassend waarachtig. Dat de liefde niet altijd de dood overwint, maar wel de grote kracht is die alles in de mens vernieuwt, is het leitmotiv van deze waardige seizoensluster.

=====

Wij hopen dat de mensen die zich bezighouden met gehandicaptenzorg naar deze film komen kijken.

=====

Dauidsfonds - nieuws

Hebt u er al aan gedacht dat een groot deel van wat u weet ergens uit een dagblad komt? U zult in elk geval niet ontkennen dat het nieuws en de meningen die door de dagbladen verspreid en gemaakt worden, een grote invloed hebben op onze samenleving. Het zal u dan ook zeker interesseren van waar dat nieuws komt, hoe het wordt samengesteld, zijn de reporters vrij of worden zij gemanipuleerd door "duistere krachten", wat komt met een grote titel op de eerste bladzijde, hoe komt het dat een krant elke dag precies vol staat, niets te weinig, ook niets te veel ... ??

JAN BOHETS, economisch redacteur van de Standaard, zal hierover een voordracht houden op donderdag 5 mei te 20.00 uur in het Park van Relst.

3. In aproop nr. 5, het tijdschrift van Jongerengemeenschappen, lezen we een artikel van Pol Crab over "Het Jeugdhuis". Wij vonden dit zó belangrijk dat wij er grote passages uit over nemen. Doorlezen a.u.b.

"Dansavond - film - voetbal - volleybal - eetavond - luisteravond - tafeltennis - tochten en zwemmen - kleinkunst.

Dat zijn ze (de top-10 activiteiten): succesrijk maar pover, de meest voorkomende programma's.

Probleem nr. 1 voor het jeugdhuiswerk is dus zeker de originaliteit, het zoeken en vinden van nieuwe dingen.

Alleszins vereist de top-10 wel praktisch werk maar geen echte inzet. Het zijn activiteiten die vrij onpersoonlijk gebeuren. Je hoeft er niet voor uit je schelp te komen. Daarenboven is sterk de vraag of alleen voor dergelijke bezigheden jeugthuizen nodig zijn.

Jeugdhuiswerk is dringend aan herbronning toe, daar moet elkeen zich om bekommeren.

Achtergronden

Zo ongeveer 15 à 20 jaar bestaat het jh-werk, als open jeugdwerkvorm voor jongeren vanaf 16 jaar. Gegroeid vanuit de idee "het verlengde van de straat" werd een opvang bedoeld anders dan de kommerciële ontspanningsvormen en tevens met de bedoeling een inzet en creativiteit te stimuleren in één of andere richting.

Originaliteit

De top-10 activiteiten zijn verre van origineel-kreatief-nieuw. Veel hangt natuurlijk ook af van de inkleding (bv. versiering, dansinstuif, de afwerking bij een kwis, het ter-beschikking gebrachte materiaal, ...) en het stimulerend (meeslepend) entoesiasme van de kernleden en verantwoordelijken.

Een vaststelling is alvast dat steeds dezelfde activiteiten terugkeren. Het geeft een onvoldaanheid.

4. Het "instituut"

De pionierstijd lijkt voorbij. Toen werd bijéengekomen in een lo-kaaltje (van de parochie, een jeugdbeweging, ...) iemand bracht zijn bandopnemer mee en op de fiets werden enkele bakken kola en limo aan-gevoerd, de kas telde toen met 5 fr. en 100 fr. Het klinkt ouderwets. En inderdaad heel wat inspanningen gingen toen naar kleine en grote materiaalmoeilijkheden. Het groeide stilaan met de inzet van jon-geren en van ouders. Wat bereikt werd had je zelf gedaan.

Nu is het anders. Jongeren die met een klub willen starten komen met vragen als: waar vinden wij geld om een huis of een leegstaand café te huren, wat met sabam en tapvergunning, hoe vlug aan subsidies ge-raken.

Wat vroeger een gevolg was van intense werking, is nu de voorwaarde - het uitgangspunt geworden.

De werking hou je nu administratief ook niet meer bij in een schriftje. Je dient een echt sekretariaat uit te bouwen. Er komen kontakten aan te pas (zelfs tussen jeugdhuisen!). De brouwer zet elke week een vracht bier af. Het jh is het beste café uit de buurt. Een mazout-kachel of gasvuurtje is centrale verwarming geworden. De korrespon-dentie met het ministerie, met de federatie, het huurkontrakt, de verzekeringen, ...

Het jeugdhuis is ook een instituut geworden met zijn activiteiten. Wat goed draait komt steeds opnieuw; deels ook om de werking finan-cieel stevig te houden. Nieuwe ideeën liggen in de marge. Aktie-groepen ontstaan "buiten" het jh. De vernieuwing, de evaluatie, de kritiek komt niet van binnenin. Zie de interesse voor de maatschap-pelijke problemen, de derde wereld, ...

Een instituut, verliest ook het persoonlijk kontakt, alles komt in funktie van het goed draaien van het jh. Naarmate het massaler wordt, komen ook de minderheden en de persoonlijke vragen minder aan bod.

5. Een bevestiging van "het instituut" en het "gebrek aan originaliteit" ligt ook wel in de betrokkenheid van de jongeren. De interesse en de vragen gaan niet naar "wat kan er hier gebeuren" maar naar de bevraging van de leidingsstructuur. Alhoewel dit laatste op zich kan getuigen van een wil tot inspraak (en medeverantwoordelijkheid?) toch is het meteen een teken van de ongeïnteresseerdheid voor de inhoud.

B-esluit

Ik ben mij er van bewust dat dit artikel vrij negatief overkomt. Het zal aan de lezer zijn het (plaatselijk) te relativieren en aan te passen. De oplossing voor de gestelde problemen wordt niet gegeven. Bedoeling is vooral aan te tonen dat wat als een instituut is gaan draaien (en zichzelf wil in stand houden) dringend nood heeft aan ideeën voor de inhoud van de werking. En dat is toch het belangrijkste!

POL CRAB

Mensen van de kern hebben er over nagedacht en menen uit dit artikel nuttige dingen geleerd te hebben.

Een dosis goede wil is niet voldoende. ←
Kennis van de werkelijkheid is vereist. ←
"Ik verander doordat ik de wereld verander". ←

LEVEN IS
LACHEN
WENEN
ONTDEKKEN
MOE ZIJN

LEVEN IS
ZOEKEN
VINDEN
VERWONDERD EN
ONTGOOCHELD ZIJN

LEVEN IS
WINNEN
VERLIEZEN
GELOVEN
GELOVEN IN DE MENS

L E V E N I S B E M I N N E N

6. SCHILDERSREKENING

=====

Gevonden in de archieven van het Gemeentehuis van Ramscapelle

Een schilder die gedurende enige tijd in de parochiekerk van Ramscapelle gewerkt heeft, eiste voor dagloon en geleverde materialen de som van 119,50 fr. Daar het kerkbestuur de som overdreven vond, eiste het van de schilder een breedvoerige rekening op te maken, om te weten te komen of deze som zou overeenstemmen met de uitgevoerde werken. Des anderendaags werd de volgende rekening toegezonden:

Rekening

De Heren Kerkmeesters der parochie Ramscapelle moeten Alfons Martin, schilder te Nieuwpoort, voor levering en dagloon als volgt:

- 1) De tien geboden Gods gemoderniseerd en gewassen 12,50
- 2) Een moordenaar terug aan het kruis genageld en 2 vingers aangezet 2,10
- 3) Tobias op reis, ne nieuwe paraplu meegegeven, nieuwe riem aan zijne ransel en water in z'n kruik gedaan 3,—
- 4) De dienstmeid van Herodes 'n nieuw kind gemaakt, haar combinaison toegenaaid, bretellen aan haar soutien-gorge gezet en billen gewassen 11,66
- 5) De haan van Petrus een nieuwe kam gezet, zijne steert doen staan en zijn sporen gescherpt 2,—
- 6) De vleugels van Gabriël verguld en nieuwe slagpennen gestoken . 1,—
- 7) Een gat in de Hemel toegeplaasterd en blauw geschilderd, de zon met vim en mir doen blinken, het vagevuur doen branden en enige zielen gerepareerd 14,85
- 8) De ezel van de voedstervader, aangezet, zijne steert doen waggelen en zijn poten beslagen 5,—
- 9) In de hel verse antraciet ingeschept, de duivels terug zwart gemaakt en aan enige verdoemden horens opgezet. Lucifer zijne staart doen krollen en zijn poten beslagen 13,05
- 10) Het kleed van Herodes gezoomd, de broek van Simon ne lap ingezet en knoppen aan zijn valdeur genaaid 18,60
- 11) De plagen van Egypte de spinnewebben afgedaan en nieuwe sprinkhanen geschilderd 3,—
- 12) Het aangezicht van Maria Magdalena gepoeierd, rood aan haar lippen gestreken, drie nieuwe tanden ingezet en ene geplombeerd .. 3,—
- 13) In David zijne slinger een nieuwe kei gelegd, het voorhoofd van de reus gespannen en zijn been verzet 5,—

- 7 14) De sleutels van Petrus gepoelieerd, nagels gekuist en benen geschuurd 4,--
- 15) De waterkruik van de Samaritaanse vrouw hersteld, een oor aangezeten en een gat gestopt aan de overkant 7,--
- 16) Onze aartsmoeder Eva gans nieuw afgekraapt, nieuw lijmverf opgelegd, haren appel doen blozen en de tong van haar serpent gescherpt 3,10
- 17) Adams versleten tanden vernieuwd, zijn kromme benen rechtgezeten, zijn baard gekamd en hem nog eens in Eva's appel doen bijten 9,15

TOTAAL : 119,50

LUISTEREN

Die dag was er een als alle andere. Net als de man die ik toen ontmoet heb. Ik was gewoon wat aan het liften, toen een wagen stopte, Zoals gewoonlijk vlotte het gesprek niet erg. De man reed heel kalm: hij had de tijd.

Ik was blij toen ik kon uitstappen, want eigenlijk verveelde hij me. Ik was wel gewoon van geen denderende gesprekken mee te maken, maar dit was toch wat overdreven. Hoe langer ik er over dacht, hoe antipathieker ik die man vond. Ik vond hem sullig, idioot, noem maar op.

De tweede keer dat ik hem ontmoette was in heel andere omstandigheden. Ik zag hoe hij met enkele mensen dag aan dag werkte voor de goede zaak, zonder ook maar één keer bedankt te worden. Hij scheen me ook te herkennen, want hij kwam dadelijk naar me toe om uit te leggen waarom hij dit deed, wat de zin van zijn gigantische inspanning was.

Ik deed een beetje moeite om hem te beluisteren, want, eerlijk gezegd, ik was bevooroordeeld en verwachtte dat hij weer ging zeuren als toen in die wagen. Na een tijdje bleek echter dat hij best meeviel, ook al was hij op het eerste gezicht niet een erg sympathiek personage.

Op het einde begon hij me zelfs te boeien. Alleen door te luisteren.

Mark.

8. DOLLE CHIRO?

In deze korte bijdrage zou ik even heel rudimentair willen stellen of, en in hoeverre chiro een bijdrage kan leveren tot de grotere gelijkheid tussen man en vrouw. Ik doe dit, niet omdat ik hier en daar een soort intellektuele masturbatie wil bedrijven, maar omdat we hier en daar de kritiek opsnuiven dat er geen "diepere zin" meer aanwezig is in de jeugdbeweging. Daarbij verwijst men dan meestal naar de toestand dat de waarde-bijbrengende functie van chiro niet meer zo expliciet in het daglicht gesteld wordt.

Vooreerst moet toch duidelijk gesteld worden dat je in het stuk opvoeding dat chiro dan toch meegeeft, altijd een waardepatroon inschakelt. Ik bedoel gewoon dit, bij het meest eenvoudige bosspel leren de kinderen gewoonlijk al dat je alleen bepaalde dingen kan bereiken door er voor te vechten. Ook neemt men tegenwoordig aan dat gedrag een zekere houding uitlokt en niet omgekeerd. Zodat je bijgevolg kunt zeggen dat je via spel veel intenser aan opvoeding kunt doen dan wel via gesprekken. En toch wil ik om vele redenen de bezinningen e.d. niet zozeer in vraag stellen dan wel wijzen op het belang van verborgen waardensystemen. Daarbij is het dikwijls zo dat, naar chiro toe, beide manieren een vrij verschillende en zelfs tegengestelde waarde aanbrachten. Dan denk ik aan ons bosspel. Het is dus niet zo dat je grote zedenpreken hoeft te etalleren om aan daadwerkelijke opvoeding te doen. Hierbij wil ik de vraag nog in het midden laten of het echt niet beter zou zijn dat we op waardegebied een individuele keuze beklemtonen dan wel indoktrineren, in de goede betekenis van het woord.

Als je spreekt over emancipatie in chiro dan onderstelt dit een aantal dingen. De belangrijkste veronderstelling daarbij is wel dat je iemand kan emanciperen. En dit behoeft toch wel een paar woordjes verklaring.

Het ligt voor de hand dat meisjes en jongens onderling verschillen, daarvoor hoef je maar te kijken. Ook hier kan je meisjes en jongens gelijker maken. N.l. in de zin van : eigen-aardig, evenwaardig. Hierbij kan je dan stoppen, of je kan naar een tweede niveau overschakelen waarbij je ervan uitgaat dat sommige "specifiek vrouwelijke eigenschappen" niet meer zijn dan een kultuurgegeven en bijgevolg veranderbaar, kneedbaar.

Wij geloven dus dat chiro inderdaad kan bijdragen tot emancipatie en de manier waarop dit gebeurt hangt nauw samen met de manier waarop we het begrip emancipatie in mensentermen vertalen. Wij geloven dus in emancipatie en grotere gelijkheid en wie dat niet doot raad ik aan even zijn evangelie op te duikelen. Nogmaals, de eerste voorwaarde om deze waarde te realiseren is gewoon meisjes en jongens bij elkaar te brengen. Het preken ga je deze dingen nooit veranderen, tenzij voorbereiden. Een eerste manier waarop de waardegelijkheid (jongen-meisje) in chiro speelt, en zoals hierboven gezegd dus ook een eerste opvatting over emancipatie, is dat bepaalde belangen ook voor meisjes mogelijk worden. Dit is een vrij eng standpunt, maar gaat toch al verder dan de : eigen-aardig, evenwaardig opvatting.

9. En dit willen we illustreren met voorbeelden, hoewel moet gezegd worden dat ook hiervoor bewust moet gekozen worden en dat dit niet een automatisch gebeuren is. Neem nou het feit dat een aantal meisjes dit jaar voor de eerste maal in tenten op kamp zal gaan, of dat ook meisjes voor het eerst in chiro en in de gemeente gevoetbald hebben tegen een ploeg uit Mechelen, of dat meisjes bij de speelklub even hard vechten als de jongens, of dat voor het eerst duidelijk onderkend wordt dat de meisjes van het 3° studiejaar-speelklub fysiek even sterk zijn als de jongens van die leeftijd, of dat de leidsters in de leiderskring evenveel beslissingsmacht hebben als de jongens. Velen hebben hier de reactie van: "Als dat emancipatie is, dan liever niet". Hier moeten we optornen tegen iets dat als natuurlijk wordt aanvaard, dat m.a.w. geinterioriseerd is, een stuk van het individu zelf geworden is. Zo'n opzet zal dan ook meer kans maken bij kleinere kinderen, hoewel wij toch weer moeten beseffen dat chiro niet de enige en zeker niet de belangrijkste opvoeder is. Zodanig dat ook bij de speelklub zo'n impuls slechts beperkte kansen heeft. Bemoedigend is hier dan wel de gemengde opvoeding in de scholen. Een tweede hefboom kan liggen in de vorming van de meisjes, op latere leeftijd moetje, gezien de aangehaalde argumenten, jezelf emanciperen. Men vraagt een vervrouwelijking van de cultuur. Deze definitie verwijst meer dan anderen naar een emancipatie van de man. Eigenaardig genoeg is dit het moeilijkste niveau, het meest diepgaande, maar in onze chiro blijkbaar meer realiseerbaar dan het tweede niveau. Je merkt toch wel dat in gemengde groepen de jongens minder agressief zijn dan in eenzijdige jongensgroepen. Ook het feit dat volksdans bij de jongeren stilaan verspreid raakt is een indikator. Maar deze emancipatie is moeilijk te duiden, het blijkt vooral uit een sfeer die op je overkomt. Al kunnen sommige dingen zoals bijvoorbeeld een verzwakking van het "touch-taboe" je wel wijzen op emancipatie. Zo brengt chiro tegenwoordig bepaalde waarden aan, wij doen het.

Ivo Van Dessel, materiaalmeester
na god.

Berichtje voor mensen met geld te veel:

Ik verkoop een cassettehouder in kubusvorm. Je kan er 20 cassettes met hun doosje in kwijt. Wanneer je alleen de cassettes er in stopt geraken er 32 in. De kleur van dit ding is oranje op de zijkan-ten en zwart boven en onder. Het is in perfecte staat en het is zelfs handig: je kan het draaien rond zijn as en je kan er andere cassettehouders zonder gevaar bovenop plaatsen. Voor ongeveer 170,- fr. kan je het hebben, want ik vind het een overbodige lukse.

Mark Van Ingelgom

Op 17 april was het dan eindelijk zo ver. De Belgische bevolking boven 21 jaar trok in groten getale ter stembus, waar ze de heilige papieren mocht openspreiden en een bolletje rood maken. En zie: het nieuwe parlement was gekozen.

Deze fase kwam echter pas nadat de kandidaten van de diverse lijsten alle beschikbare muren en plakkaten met hun portret behangen, en de straten rijkelijk met papiertjes bestrooid hadden. (En dat terwijl ze zelf zoveel tam-tam maken over milieubescherming.) Maar ja, wie weet heeft het toch wel iets tot hun sukses bijgedragen. Het was echt een bonte kleurenweelde: oranje, rood, blauw, geel, ..., waarvan we nog wel enkele maanden zullen mogen genieten. En ruzie maken dat ze deden: "Gij moogt hier niet plakken! Dat is hier ons gebied!" Maar kom, er zijn geen doden gevallen en het is weer voor een paar jaar voorbij. (Hopelijk!) Wat me wel verwondert is, dat de jongeren vanaf 18 jaar wel goed genoeg waren om bij de gemeenteraadsverkiezingen te stemmen, maar niet bij de parlementsverkiezingen. Zijn ze daarvoor niet volwassen genoeg? Of zijn de heren van de traditionele regeringspartijen wellicht bang dat de uitslag van de verkiezingen helemaal anders zou uitvallen?

Die bewuste zondag zullen er weer vele oudere mensen hun plicht gaan vervullen zijn met grote tegenzin. Want voor wie moesten ze stemmen? Misschien was er ook deze maal weer ergens in het land een bejaarde dame, die aan de secretaris van het stemlokaal vroeg: "Meneer, zegt gij mij nu eens wie de beste zijn; dan weet ik ook welk bolleke ik rood moet maken." Misschien zijn er ook weer mensen geweest die hun plicht aan hun laars laptten, en een ezel op het papier tekenden.

Wie zijn de besten? "Ach, het is allemaal een kwestie van voor de minst slechte te stemmen, want goeie zijn er toch niet bij. Ze beloven allemaal veel, maar als ze dan in de regering zitten, komt er toch niets van in huis, dan bekvechten ze liever!" Deze wijze woorden heeft laatst nog iemand tot mij gesproken. Misschien heeft hij wel gelijk. Wie zal het zeggen? Denken onze politiciers nog wel aan het heil van het land? Waarom worden zij het nooit eens? Het spreekwoord zegt toch: "Eendracht maakt macht"; maar we denken toch liever eerst aan onze eigen belangen, nietwaar?

11. De Ronde van België is tijdens haar verblijf in Relst uitgegroeid tot een waarachtig van de Amerikanen afgekeken "barnum"-verkiezingsmeeting. Politici die mekaar bijna van het podium afdrumden, gegooi met strooibiljetten en gadgets, een over zijn toeren gaande speaker, het hoorde er allemaal bij. Politici en renners verkopen zich als waspeoder.

→ § Het kind dat vandaag geboren wordt, zal gemiddeld 7 jaar van zijn leven vóór een TV-scherm doorbrengen. (E. Faure)

→ § Onze voorlaatste film "Rosemary's Baby" heeft nog maar eens bewezen dat alles wat maar een beetje naar sensatie ruikt de massa aanspreekt. De titel van de film zelf, het feit dat er demonen, geheimzinnige personages en verwarrende gebeurtenissen aangekondigd waren in onze (objectieve) situering van de film (zie Tonzentkrant nr. 4), het gegeven dat Polanski onlangs in het wereldnieuws kwam in verband met een zedenzaak en het feit dat wij de film gecatalogeerd hadden voor + 16-jarigen zijn denkkelijk allemaal factoren geweest die het groot aantal aanwezigen die avond moeten verklaren. Het publiek wil bedrogen worden?

→ § Voor de inrichting van ons keukentje zoeken we tweedehands keukenkasten, spoelbakken en hangkasten. Wie weet wat waar?

→ § Het jeugdhuis heeft een lidmaatschapskaart aangekocht bij Acco - Leuven, coöperatieve met sensationele prijzen. Er zal eveneens een Makro-kaart aangeschaft worden.

→ § En dan was er ook nog onze bezinningsavond voor het Paasfeest waar slechts 7 leden op af kwamen. Een oase van rust en invraagstelling van je leven. Heb jij dat ook niet eens nodig?

→ § brief ontvangen van Willy Goossens uit Duitsland - stop - stelt het goed - stop - droomt van witloof planten en muren metsen - stop - komt nog terug - stop.

Adres: SM Willy GOOSSENS

stamnr. 77/16024

1 CnBn 1 Cie Kamer 307

B PS 4 4090 BSD

→ § Als 't met die luchtverontreiniging blijft doorgaan is het straks zelfs gevaarlijk om uit je neus te eten. (Vrij Nederland)

→ § En dan zijn er ook nog TONZENT T-SHIRTS te koop.

→ § Geduld, onze STICKER komt eraan.

→ § Zondag 15 mei : 40ste Vlaams Nationaal Zangfeest te Antwerpen - Sportpaleis - 14.30 uur.

12. Met gemengde gevoelens heeft de Raad van Beheer nota genomen van enkele verrassende ontslagnemingen als Kernlid-medewerker. Lou Michiels, Kris Van Remoortel, Anita Huens en Daniël Sunt hebben om uiteenlopende redenen, waarvan tijdsgebrek de meest aangehaalde is, ieder voor zichzelf te kennen gegeven niet meer als kernlid en dus ook niet meer als medeverantwoordelijke van het jeugdhuis te worden beschouwd. Wij (en dat zijn al de Tonzentleden) danken hen voor het gepresteerde werk. Het jeugdhuis hoopt nog meermaals op hen een beroep te kunnen doen. We vinden het wel spijtig dat deze ontslagnemingen vallen in de periode van veel werk en juist nu het jeugdhuis een nieuwe impuls krijgt door haar lo-kaalverandering.

Langs deze weg drukt Jeugdhuis Tonzent haar kristelijke deelneming uit bij het overlijden van de moeder van Gaspard Van Doren.

Eens was er een jonge vrouw,
op de vooravond van haar huwelijk
stond zij bij haar moeder
en keek naar de zon die over het strand
onderging in volle zee
Toen vroeg zij haar moeder:
"moeder, mijn vader houdt van je
en is je altijd trouw gebleven.
Wat moet ik doen
opdat mijn man mij steeds meer zou beminnen?"

de moeder zweeg en dacht even na.
dan bukde zij zich
en vulde elke hand met zand.
zo kwam zij bij haar dochter staan.
Zonder verder iets te zeggen
knelde zij de vingers van één hand
steeds sterker om het zand.
het zand glipte er uit.
hoe krampachtiger zij haar hand balde
hoe sneller het zand eruitgleed.
toen zij haar hand opende
kleefden nog slechts enkele vochtige korrels
aan haar handpalm.

Maar haar andere hand had de moeder opengehouden als een
kleine schaal. Daar bleven de zandkorrels liggen.
Ze schitterden steeds heerlijker in het licht van de late zon.

"Dat is mijn antwoord", zei de moeder zacht.

13. Laat ons zeggen dat we met de verbouwingen ongeveer halfweg staan.

Het grootste werk is gedaan, volgt nu de afwerking.

Wat staat er nog te doen?

- Afwerking keuken: muur bezetten, plafond hangen, spoelbakken en kasten plaatsen, gasvuur plaatsen, afloop maken, gasleiding leggen, doorgeefluik afwerken.
- 4 deuren vernieuwen (naar buiten draaiend)
- 5 deuren plaatsen.
- afboorden van de muren onderaan met tegels
- schilderwerk
- afwerken van de electriciteit

Op langere termijn:

- 3 ramen verlagen en vernieuwen
- ander verwarmingssysteem uitdokteren
- afdak buiten maken
- inrichting sekretariaat - vergaderzaal
- inrichting donkere kamer

Er is dus nog heel wat (duur) werk op de plank. Straks vliegen we d'er weer in!

Wij hopen tegen de jeugdveertiendaagse (september) ons lokaal volledig in orde te hebben en officieel te openen. Volgend jaar vieren we immers 10 jaar TONZENT.

De gemeente beloofd op een of andere manier tussen te komen in de financiële last van de verbouwingen. Zij houdt ook een stencilmachine in petto voor ons.

Sint Michiel: patroon der sigarettenrokers.

Kalf: beest dat steeds te laat, dus verdronken, uit de gracht wordt gehaald.

14. Interludiummeke

Meestal schrijf ik verslagen van de activiteiten. Door de werken zijn er echter vrij weinig geweest. Heel logisch schrijf ik dus een verslag van de werken.

hijgen, puffen, zwoegen,
zweeten, pintje drinken,
alles kapot krijgen en daarna maken,
zo weinig mogelijk op je handen kloppen,
doe je het toch: godver biedt het vloeken,
trots zijn op wat je gemaakt hebt,
je ergeren omdat er zoveel niet zijn,
weten waarom je het doet,
kappen, muur uitbreken, plafond hangen,
- of kijken hoe d' ander dat doen en
dan als kroontje op je werk:
met Relst-kermis ene van Leffe drinken.

Mark.

Hier volgt een lijstje van de mensen die ons financieel steunen bij de verbouwingen:

Plagiaat	1000 fr.
Centra Janssens	1000 fr.
de Kliek	355 fr.
Schild - Kalkhoven	100 fr.
Haachtsesteenweg	2000 fr.
Chiro	410 fr.
SK - Kampenhout (spelers)	763 fr.
SK-Bestuur	1000 fr.
Charels	1000 fr.
A S L K	700 fr.
SW	<u>500 fr.</u>
	8828 fr.

15. Langs deze weg, nogmaals dank.

Jij kan het ook nog via ons rekeningnr. 734 - 1360489 - 73
of via een van de kernleden. Dank U.

VERJAARDAGEN

3 mei: Freddy Salens
8 " Jan Smedts
10 " Dirk Verdickt
13 " Bruno Poels
14 " Mark Van Ingelgom
17 " Martine Crabbé
19 " Dora Vanhooff
20 " Gaspard Van Doren 1
22 " Jan Verstreken
24 " Guido Van De Velde
25 " André Janssens
26 " Renaat Van De Velde
29 " Paul Van Ingelgom

gefeliciteerd!

De bevolking van het Britse dorpje Little Paxton protesteerde in een
petitie tegen het lawaai dat wordt veroorzaakt door een lokale fabriek.
De fabriek maakt geluidswerende isolatiemateriaal. (Het Nieuwsblad.)

Gratis GAATJES in uw oren bij de aankoop van een paar oorbellen.

(Gazet van Antwerpen.)

zeg niet: twee olifanten

maar zeg: één oliestel

zeg niet: kadoedelatoe

maar zeg: Kaatje, zou je de la willen toedoen?

16. Van de geplande kuis- en opruimnamiddag achter ons lokaal van de begraafplaats van de stichter der parochie Relst, is wegens de drukke verbouwingen niets in huis gekomen. Toch zullen we zien, dat tegen 28 mei, dag waarop het precies 100 jaar geleden zal zijn, dat deze weldoener gestorven is, het idyllisch hoekje wat in de bloemen zal gezet zijn. Laten we hopen dat de weersomstandigheden dan meevallen.

Plagiaat ging in maart effe op toneelbezoek bij "Tijl" in Buken, die ter gelegenheid van hun 25-jarig bestaan "Paradijsvogels" uit de kooi lieten. Het was een sympathieke bedoening. Je moet het maar steeds weer doen, zeggen wij.

In maart hebben we ook effe een vluchtig bezoekje gebracht aan de tentoonstelling van de werken van Bertrand Rijdsams uit Berg, in de raadzaal van het vernieuwde schoolcomplex.

Bevindingen: goede promotie en patronering van het gemeentebestuur voor werk van eigen mensen. Mee doorgaan, jongens.

Zoals eerder gezegd in dit blad is er ook een maandblad van Chiro - Kampenhout op de proppen gekomen, dat "Chiroscoop" heet. Wij hadden graag in onze leeshoek enkele exemplaren.

17. LP : SLEEPWALKER - The kinks

Iemand die veel naar de platen van de Kinks (de groep met hitjes als Lazy Sunday Afternoon, Lola, Apeman en de Soap Opera lp) luistert, merkt snel hoe het brein achter de groep, RAY DAVIES, veelvuldig zijn ongenoegen uit over de wereld, het stardom en heel de scène. In Apeman (Lp Lola 71) zingt hij niet voor niks "I don't feel safe in this world no more, I don't want to die in a nuclear war." Duidelijk voelt Davies aan, hoe ook hij zit in de rol van popster, de glamour, de buzz. (denk aan lp's zoals Preservation Act en Soap Opera). De mens die ik vanuit zijn muziek zoek valt mij wel mee, al bevestigt hij zich steeds in bovengenoemde rol, en al speelt hij in een van de nu in Amerika succesvolste groepen. Vergeet niet dat hij in zijn geboorteland Engeland vroeger nauwelijks gewaardeerd werd, en dat hij er ook veel zwarte sneeuw heeft gezien!

Ray Davies is duidelijk één der laatste mohikanen uit de jaren zestig, die hetgeen hij te zeggen heeft voorbrengt als een sociale studie. Hij pakt het alleen wat aantrekkelijker aan, en voelt en zegt het een stuk eenvoudiger. Kortom, een muzikant die het nodig heeft zijn onmacht uit te drukken. Want is niet de essentie van R & R een uiting van ongenoegen, en krijg je dan niet zoiets als pop, als zo'n muzikant met dat R & R-stramien op zoek gaat naar melodieën, vandaar, zie je. En dat kan Davies wel, en hoe. En zo hebben we hem dan ook hier op zijn laatste schijf SLEEPWALKER, teksten gezongen op een achtergrond van gitaren, bas en drums en met zo hier en daar een koortje en synthesiser. Niet alle nummers komen boven de middelmaat van een goedklinkend nummer uit, maar enkele horen toch thuis in het betere Kinks-werk. Het openingsnummer "Life on the road" heeft in sterke mate mijn mening over de plaat in positieve zin beïnvloed. Ik werd gewoon koud toen ik voor het eerst de eerste tonen van het nummer hoorde. Jeugdherinneringen begin van een zwerfleven door Londenstad (Ever since I was a child... it was always my ambition to see Picadilly and rambling around on Soho), maar met op het einde toch een heimwee naar het rust- en veiligheidgevend verleden thuis. (End this life of no security, a world to real, forgotten how to feel".)

18. De eerste helft blijft knap doorgaan met het hitpotentiële nummer SLEEPWALKER. (slaapwandeland zien we niet wat er rondom ons omgaat, muzikaal eenvoudig nummer). En dan het toch wel iets te lang uitgesponnen nummer "BROTHER". Een tamelijk geladen nummer ("together we'll find the way; you're my brother even if I didn't know your name"). Hoewel Davies de eerste helft de boog nog gespannen kon houden, krijg ik het moeilijker met de tweede kant. Toch nog vermelden het nummer JUKE BOX MUSIC, dat toch wel aardig klinkt en dat ik vooral knap vind in zijn tekst (na tweede beluistering weliswaar en zonder de refreintjes). Je kan dan eventjes mijmeren over onze drive-in discotheken en het daar geboden levenssurrogaat. Laatstens het nummer LIFE GOES ON, volgens sommigen het beste nummer. Ik kan het niet slecht vinden, maar toch. Het nummer gaat er over, hoe je het leven dat zich elke dag voordoet, kan opnemen. Alledaagse dingen, in het begin te afstandelijk, te onpersoonlijk, maar naar het einde voel ik toch een dramatisch ontplooiën en even laat Davies zien wat hij van dit nummer had kunnen maken (ook muzikaal). Tot slot nog dit: moet Davies niet uit zijn gedroom breken en even terugkeren naar zichzelf? Misschien worden de Kinks anders een parodie op zichzelf! Toch doet het me deugd dat zijn laatste concert in Rainbow (en enige in Engeland), voor hem een meevaller is geworden. Een duidelijke appreciatie door het Engelse publiek, en een Davies die zich in een drie uren durend optreden volledig heeft gegeven.

D.S.

WONEN ER NOG MENSEN MET VAARDIGE HANDEN IN DE STREEK?

Wel, voor jullie wordt er nog wat gedaan: op zaterdag 28 MEI, in de pinkstervakantie voor de schoollopers, wordt er in Tonzent wat afgeknutseld!

Er staan twee grote punten op het programma:

- 1) op flessen kan je een mozaïek maken met vermorzeld gekleurd glas
- 2) uit Hyton-stenen kan je gemakkelijk mooie "beeldhouwwerkjes" kappen

Al wat je moet meebrengen zijn je handen, een aardappelschiller en een houtvijl en 10 fr. voor deelname in de kosten.

Kom eens af!

De jongerenkern

19. OVER GEMIS EN ONGEMAK

Voor de zoveelste (?) maal in zijn/haar jeugdige bestaan is jeugdhuis Tonzent gesloten. Zaterdagavond 9 april, de groene poorten waren onherroepelijk dicht, ah ja, verbouwingen, het boekje weer niet goed gelezen zekers, toch weln het is de macht der gewoonte die ons leidt, of is er nog iets anders?

Zovelen, onder wie ook ik hebben Tonzent ontelbare keren vervloekt, gekankerd op de sluitingsuren, openingsuren, de rotmuziek, de bar-krukken die er niet waren, maar we kunnen het verdomme niet meer missen. Tonzent is een stuk Kampenhout geworden, het is als met de kerk, als ze weg was, zou er een enorm leeg gat in ons gat van een dorp zijn. Veel is er zo op het eerste gezicht niet te zien, de in-richting is er (nog) niet te fameus en de rest is ook niet veel zaaks, ik voel mij altijd een beetje beschaamd als ik het waag om iemand mee te brengen die niet van Kampenhout is en, vice versa, de meegebrachte persoon is meestal niet al te enthousiast over Tonzent. Waarom zitten wij er dan in godsnaam altijd? De poort (het lijkt wel of je een kerk binnenstapt) is nog maar nauwelijks open of we zijn er al bij. Je vindt er altijd wel iemand om tegen te lullen of om mee uit te gaan, dat is ook zoiets eigenaardigs, wie zijn schreden naar Tonzent richt gaat niet uit, hij gaat gewoon, zonder "uit" erbij. Tonzent is als een lief dat je niet kan krijgen, je loopt er iedere keer vol verwachtingen naartoe en als je er een half uur bent, wou je dat je ergens anders was, omdat je toch niet krijgt waarvoor je gekomen was. Dat neemt niet weg dat ik me er al fameus geamuseerd heb en van een niet tonzentiaan wil ik er geen kwaad woord over horen, het is van ons. Tonzent, doe wat je wil, wordt beter, wordt slechter, het kan me niet scholen, maar in godsnaam blijf, want we kunnen niet zonder. Een lezer met een slecht karakter zou misschien kunnen veronderstellen dat ik tegen de sluiting wegens verbouwing ben, ik verzeker je dat zulks niet het geval is, ik heb alleen maar willen zeggen dat een heleboel mensen zich niet op hun gemak voelen als Tonzent gesloten is; dus, voortploeteren maar, volks, hoe rapper open, hoe beter!

F. PAEPS

Na een tijdje afwezigheid lijkt het als f Tonzent sport weer in actie gekomen is. En dit met twee opeenvolgende voetbalzeges. Eerst wonnen onze Jef Petrols enkele weken geleden tegen Veltem met 3-1. En nu vrijdag 22 maart tegen de leraars van Don Bosco met 3-4. Het was echter geen gemakkelijke overwinning. Die "oude mannen" maakten uitstekend gebruik van hun grotere ervaring en gingen, gedekt door een sterke wind, over tot een resoluut offensief en stonden na 20 minuten 2-0 voor. We ontsnapten nog enkele keren aan de fatale 3-0, en bij één van onze zeldzame tegenstoten zou als bij wonder een doelpunt vloeien. Vlak voor de rust. 2-1 dus.

2de helft. Nu echter met wind-af. We kwamen in de wedstrijd, maar de spanning bleef er tot het laatste ogenblik in. Een pluimpje voor de "oudere" leraars. We lieten ons bijna doen. We stelden echter een datum vast voor een revanchewedstrijd op vrijdag 3 juni. Een dag om te onthouden voor de voetballiefhebbers.

Maar dichterbij in de buurt in onze volgende wedstrijd. Tegen de spik-splinternieuwe jeugdclub Hagemijn uit Haacht. Op ZATERDAG 14 MEI, om 3 uur, hier in Kampenhout.

Ook de Volleybal zal zoals elk jaar weer van de grond komen. Op vrijdag 20 mei nemen we een aanvang. Het net wordt voor de jeugdclub opgezet. En vanaf 7 uur zal iedereen die graag volleybal speelt daar aan zijn trekken kunnen komen.

WAT MAG OP WELKE LEEFTIJD?

Van alles en nog wat...

2 jaar: je mag alleen de bioscoop in voor films "kinderen toegelaten". Andere films blijven taboe voor je. Alleen hele kleintjes die nog geen twee jaar zijn mogen overal in.

6 jaar: Naar school! (Dat wordt binnenkort misschien van je 5de jaar af tot je 15de).

12 jaar: Je kunt je eigen identiteitskaart op het gemeentehuis vragen. Vanaf je 15de moet je die steeds bij je hebben.

14 jaar: Je mag van school af als je wilt. Duurt misschien straks een jaar langer.

21. 15 jaar: Meisje? Dan mag je trouwen als je ouders akkoord gaan!
Ontvoogding is mogelijk.
Je moet nu altijd je identiteitskaart bij je dragen.
- 16 jaar: Je mag je eigen testament maken. Zelf iets van je spaarboekje halen mag nu. Ook een loonrekening openen is toegestaan. Eindelijk mag je op die bromfiets rijden! Je mag naar de dancing zonder pa en ma. Ook naar de bioscoop als de film "kinderen niet toegelaten" is.
- 18 jaar: Jongens mogen nu ook trouwen met de toestemming van de ouders. Je kan toelating krijgen om handel te drijven. Strafrechtelijk ben je meerderjarig. Je ouders kunnen geen klacht meer indienen wegens jouw wan-gedrag of onbuigzaamheid. Ze mogen evenmin nog over de inkomsten van jouw goederen be-schikken. Ook een auto mag je nu zelf besturen. .
- 19 jaar: Jongens gaan nu meestal bij "de troep".
- 21 jaar: En dan ben je zover, meerderjarig. Maar denk niet dat je al-les nu mag, want...
- 23 jaar: Echtscheiding door onderlinge toestemming is mogelijk als je huwelijk ten minste 2 jaar geduurd heeft en jullie het beiden beu zijn.
(Deze vereisten bestaan echter niet voor echtscheiding op grond van "bepaalde feiten")
- 25 jaar: Geen toestemming van je ouders meer nodig om te trouwen.

Over arbeid gesproken...

- 14 jaar: Je kunt een arbeids- of bediendenkontraakt afsluiten, als je ouders hiertegen geen bezwaar maken (stilzwijgende toestemming).
- 16 jaar: Beneden deze leeftijd mogen jongens géén zware arbeid of ge-vaarlijk werk doen. Vrouwen mogen dat nooit! (Huishouding wordt dan ook niet onder arbeid gerekend, begrijp je?).
- 18 jaar: Tot deze leeftijd mogen jongens geen ondergronds- of nacht-werk verrichten. Meisjes en vrouwen mogen dat nooit.
- 21 jaar: Beneden deze leeftijd mogen meisjes niet langer dan 10 uur per dag werken.

22. OVER IETS ANDERS

Iedere maand lees je een LP-bespreking in dit blad. Ondanks alle respect voor die besprekingen en de LP's, moet ik bekennen: 't hangt mijn voeten uit. Wanneer je het zo leest begin je bijna te denken dat er maar 1 kunstvorm meer bestaat. Inderdaad, muziek wordt tegenwoordig zo opgedrongen dat je je er ongewild gaat aan interesseren. Wie spreekt er nog eens over literatuur?

Daarom zal ik proberen in het kort iets over het boek "Robinson" van Noeschka Meysing proberen te zeggen.

"Robinson" is het verhaal van een zeventienjarig meisje dat doordat haar ouders verhuizen in een totaal vreemde stad terechtkomt. Op haar moeder is ze niet erg gebrand en haar vader met wie ze wel overweg kan is een schipper en dus bijna konstant weg. De aanpassing aan deze stad verloopt moeilijk, maar toch kan ze een hechte band ontwikkelen met een vriend en een lerares. Op dat ogenblik komt haar vader voor een tijdje thuis en krijgt zonder dat Robinson het merkt, een verhouding met haar lerares. Haar moeder komt het wel te weten en die zorgt ervoor dat de lerares ontslagen wordt. Haar vriend wordt van school gezet en ook hij verdwijnt voorgoed en haar vader zal weer gaan varen.

Anders gezegd: zij komt helemaal alleen te staan, en dit gevoel van eenzaamheid wordt heel meesterlijk weergegeven.

Ter inlichting: de uitgever van dit boek is Querido.

MarkV.I.

23. WERKINSTUIF

Op vrijdagavond kan je in Tonzent meehelpen aan de afwerking van ons lokaal. Van iedereen die binnenkomt wordt verwacht dat hij of zij een handje uit de mouwen steekt. D' er valt nog heel wat te doen! Diegenen die alleen zin hebben om een pintje te pakken op vrijdagavond, worden vriendelijk verzocht dit voorlopig nog elders te doen.

GEBRUIKSVOORWAARDEN - LOKAAL JEUGDHUIS TONZENT (voorlopig)

- 1) Het lokaal staat nooit ter beschikking tijdens Tonzenturen.
- 2) Voor welke gelegenheden staat het lokaal ter beschikking?

- rouwmaal
- huwelijksreceptie
- vergaderingen van verenigingen die niet over een eigen lokaal beschikken

3) Voorwaarden

- rouwmaal: 500,- fr. + tap
- huwelijksreceptie: 1000,- fr. + tap
- vergaderingen: 500,- fr. + tap

Het lokaal wordt onmiddellijk schoongemaakt, teneinde de Tonzent-activiteiten niet in het gedrang te brengen. Indien dit niet gebeurt, zullen er sancties getroffen worden in ieders belang.

- 4) Bespreken: 1 maand vooraf (uitgezonderd rouwmaaltijd)
bij Denise Vandereet, Aarschotsebaan 85
-

STENCILEN

- prijs voor 1 stencil: 10,- Fr.
- afdraaien: elke zaterdagvoormiddag
- prijs papier: 40,- fr. voor 100 bladen

24. KALENDER
=====

- Zon. 1: Instuif: 10 u.: Eddy en Luk
19 u.: Chris en Daniël B. en Daniël D.P.
- maa. 2: 20 u. in Tonzent: planning voor de afwerking van het lokaal
- don. 5: Davidsfonds: Voordracht van Jan Bohets - 20 u. - Park V. Relst
- vrij. 6: 19 u.: werkinstuif tot 22 u.
- zat. 7: 19 u. Instuif: Erik en Carine
- zon. 8: Instuif: 10 u.: Trikke en Daniël B.
19 u.: Denise en Hugo
- vrij. 13: 20 u.: Kernvergadering van de leden-medewerkers
Chiro: Ouderavond - 20 u. - zaal Vlaamse leeuw.
- zat. 14: Chiro: Oudleidersavond - 20 u. - zaal Vlaamse Leeuw.
19 u.: instuif Stef VDW. en Dirk (de Witte)
- zon. 15: Davidsfonds: bezoek aan Torfbroek o.l.v. 2 natuurgidsen
14 uur.
10 u.: instuif: Trikke en Daniël D.P.
20 u.: FILM: Raging Moon in TONZENT
- don. 19: Chiro: Open - deurdag in Park van Relst.
- vrij. 20: 19u. Werkinstuif. en Volleybal
- zat. 21: Instuif: Chris en Eddy
- zon. 22: Instuif: 10 u. Luk en Trikke
19 u.: Denise en Hugo
- vrij. 27: 20 u. Kernvergadering leden-medewerkers
- zat. 28: 14 u.: Knutselnamiddag (verantw. Jongerenkern) TOT 17 u.
19 u.: Instuif: Herman Tobback
- Zon. 29: Instuif: 10 u.: Trikke
19 u.: Mark V.I.

